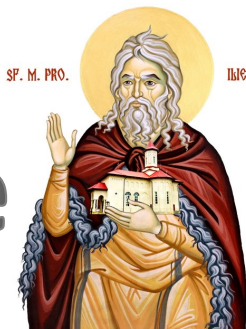

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica a 7-a după Rusalii (vindecarea a doi orbi și a unui mut din Capernaum)

Apostolul se adresează în primul rând celor care duc o viață normală, au o anumită forță de a se lupta cu viața zi de zi, o anumită stabilitate sufletească; aceștia sunt îndemnați să se folosească de această stare pe care o au nu pentru propriile plăceri și ambiții, ci pentru a sluji celor mai slabi: copiii, părinții dacă au îmbătrânit, un soț dacă are o boală sau o patimă care-i ia din puteri, un cunoscut căruia îi putem întinde o mână de ajutor.

Așa gândește un creștin, dacă vrea să aibă nădejde de viață veșnică: după durerile fără de voie care-l vindecă de păcate, să-și asume și osteneli de bunăvoie, cu răbdare, iar mângâierea harului îi va arăta că merge în direcția cea bună.

Normal este ca și noi să primim în inima noastră pe aproapele pe care-l putem ajuta, dacă avem credință că Hristos ne-a primit deja, primul. Săptămâna trecută, Apostolul ne îndemna să fim cu tragere de inimă, nu strânși la inimă.

Cei necredincioși se folosesc de orice porțiță să-și hrănească plăcerile, ambițiile personale, nu le pasă de ce le-a rânduit Tatăl ceresc pe pământ, și de aceea vor fi lăsați în puterea celui rău, să-i chinuie încă de aici, direct sau prin oameni.

Apostolul ne mai învață că nu răbdăm degeaba, ci vom primi mângâierea harului, cea mai sigură dovadă a credinței și nădejdi noastre, care va rodi dragoste de Dumnezeu, datorită căreia vom fi mai deschiși să mai răbdăm și altă dată, văzând că ne este spre sporire, nu spre zdrobirea vieții.

Sf. Evanghelie ne arată că oamenii cu aceeași suferință, dacă au credință, se pot uni la rugăciune în casa lui Dumnezeu pentru a se apropia de El și a primi ușurare. Aceasta o putem face și noi în biserică, la orice slujbă, nu doar la Sf. Maslu, dacă ne rugăm împreună, ne privim reciproc ca frați și împreună călători spre cer, nu doar stăm alături unul de altul și ne zâmbim politicos.

Se cuvine să adâncim oleacă sensul vederii, deoarece pentru un creștin, a vedea înseamnă mult mai mult decât a recunoaște culorile de pe ecranul TV. Luminătorul sufletului este mintea. Sfinții Părinți disting între judecată-gândire, rațiune și minte, ca trepte ale aceleiași puteri a duhului. Facultatea de a judeca se referă la a pricepe, a vedea lucruri simple, aduse sufletului prin creier, de la organele de simț sau culese din cuvinte, noțiuni simple. A raționa, a gândi, înseamnă să prelucrezi experiențele de viață prin care treci, cu cuvintele, imaginile, acțiunile lor, astfel ca informația, cuvântul, să fie mereu plin de viață și gata de a fi pus corect în practică. Mintea este în Ortodoxie nivelul cel mai de sus al acestei facultăți sufletești. Pe baza unor cuvinte adevărate, urmate de o viață care pune cuvântul în practică, urmată și aceasta de o sesizare a înțelepciunii și lucrării lui Dumnezeu din tine însuși și din lume, mintea devine capabilă să sesizeze lumina necreată a lui Dumnezeu, slava lui plină de bucurie, înțelepciune și putere, pe care apoi să le direcționeze spre frați, în Biserică.

Rugăciunea urcă aceleași trepte: începe cu

rugăciunea formată din multe cuvinte și gesturi, ajunge să folosească doar Doamne Iisuse, apoi să vorbească, mai bine zis să i se vorbească de Dumnezeu mai presus de cuvânt. Adică în mintea plină de iubire se unește contemplația, acea sesizare a lui Dumnezeu de care ziceam, cu rugăciunea, și omul se unește cu Dumnezeu, și din această unire se umple la infinit și izvorăște daruri fraților, în Biserică.

Fără practică, nu există nici vedere, nici rugăciune. Fără curăție, nu-l vedem pe Dumnezeu, așa cum un gunoi rănește ochiul și nu poate vedea. Fără multă atenție-încordare și căldura smereniei și a milei, mintea nu poate urca de la vederea florilor la vederea Raiului, de la Doamne ajută la rugăciunea care nu mai are nevoie de cuvinte create. De aceea oamenii care nu trăiesc anumite realități nu se pot înțelege între ei, darămite să vadă viața în toată bogăția ei de taine și apoi pe Însuși Dumnezeu, cât îi e îngăduit omului.

Trebuie să progresăm cu toții de la credința prin auzirea și primirea cuvântului, la cea prin vedere datorită trăirii lui, apoi la cea plină de nădejde care sesizează, contemplă pe Dumnezeu, astfel încât de pe lumea asta la unii aleși, și dincolo pentru toți, să primim darul vederii adevărate, fără ochi, dar cu mintea coborâtă în inimă, adică plină de iubire.

Exorcismul care a vindecat pe om și de muțenie arată că de multe ori, omul stăpânit de patimi și păcate, rob de cel rău, adună și alte neputințe asociate viciilor sale, de care va scăpa doar odată cu întoarcerea la Dumnezeu prin pocăință. Altfel spus, multe probleme pe care le purtăm zi de zi, în aparență naturale, fără legătură cu credința, sunt consecința păcatelor. Dacă scăpăm de păcate, scăpăm și de problemă. Așa cum omul care scapă de burtă, se poate apleca, dar scapă și de durerile de spate, așa și păcătosul,

eliberat de patimă, se rezolvă mai multe aspecte ale vieții sale, unele neașteptate.

Sf. Evanghelie ne mai învață să nu cârtim și să nu judecăm, mai ales când e vorba de lucruri dumnezeiești. Nu ne pricepem toți la politică, religie și fotbal. Om fi toți creștini, dar, după cum am arătat, sunt multe trepte ale credinței, nu putem judeca oameni de pe altă treaptă, pentru că nu avem experiența lor de viață. Articolul de specialitate al unui profesor nu se trimite spre critică încrucișată unui mecanic auto, fiecare cu domeniul lui. Ați observat cum au încercat unii ispititori să pună aceeași întrebare la mai mulți mari duhovnici odată, și nu au reușit, pentru că ei nu se judecă unul pe altul, deși sunt mânați de același Hristos și Duh Sfânt? Este o lecție, aici, pentru toți.

Luni, 27 iulie, sărbătorim pe Sfântul Mare Mucenic și Doctor fără de arginți, Pantelimon.

Joi, 30 iulie, prăznuim pe Sf. Mucenic Valentin, episcopul Umbriei, cel mai cunoscut sfânt cu acest nume.

De vineri, 31 iulie, intrăm în postul Sfintei Marii, un post aspru, dar ușor de ținut cu atâtea legume și fructe de sezon. Nu se servesc băuturi alcoolice decât sâmbăta și duminica. Joi, 6 august, de Schimbarea la Față, dezlegare la untdelemn, vin și pește. După rânduiala veche, de luni până vineri nu se mănâncă untdelemn; nu ar strica să încercăm câte o zi și astfel de post, poate ne devine drag și familiar. Spovedania deasă ține Ortodoxia, așa că să mergem la duhovnic.

Program Spovedanie:

Joi, 30 iulie, ora 18.00. Cine postește miercuri, vineri, sâmbătă și continuă postul mai apoi, se poate împărtăși duminică, 2 august.

Joi, 6 august, ora 18.00

Joi, 13 august, ora 18.00